

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2513/2021
15.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Добриле Страјина, Марине Милановић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., кога заступа Марија Такић, адвокат из ..., против тужене Техничке школе „Раде Металац“ из Лесковца, ради исплате јубиларне награде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1882/2021 од 17.06.2021. године, у седници већа одржаној 15.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1882/2021 од 17.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1882/2021 од 17.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 879/18 од 06.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован прецизиран тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да тужиоцу на име неисплаћене јубиларне награде за навршених 35 година радног стажа исплати новчани износ од 125.374,00 динара са законском затезном каматом обрачунатом за наведени износ почев од 01.01.2016. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 73.500,00 динара у року од осам дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1882/2021 од 17.06.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и наведена првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Полазећи од разлога због којих је тужилац изјавио ревизију, Врховни касациони суд је најпре размотрио да ли ревизију треба изузетно дозволити у смислу одредаба члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају не постоји ниједан од разлога наведених у одредби члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, у циљу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, нити је тужилац о томе приложио одговарајуће пресуде. Одлуке нижестепених судова засноване су на уједначеној судској пракси у погледу рока застарелости новчаног потраживања из радног односа из одредбе члана 196. Закона о раду, као и у погледу испуњености услова за остваривање права на јубиларну награду који су прописани општим актом или уговором о раду.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд није дозволио посебну ревизију, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 11.10.2018. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић